

Myška Cukřenka si pacičkou setřela malou slzu, která jí sklouzla z oka na lesklý kožíšek „To je tak nádherné, Varhánku. Myslíš, že je něco krásnějšího než láska?“

Pavouček chvíli mlčel, pak si zamyšleně přehodil jednu nožku přes druhou a řekl: „Láska je silnější než smrt!“

Myška překvapeně na pavoučka pohlédla. „No, co myslíš, já nejsem jen tak ledajaký pavouk,“ odpověděl Varhánek. Pak se ale vrátil k tichému pozorování obřadu a zamyšleně dodal: „Oni si slíbili, že budou

navždy spolu. To je něco, co stojí za to udržet. Jako nejlepší síť světa.“

Na závěr obřadu svátosti manželství zazněla slavnostní píseň doprovázená hrou na varhany a zpěvem místního sboru. Pavouček neodolal a zatleskal všemi osmi nožkami, až z toho Cukřenka vyprskla smíchy. „Ticho, teď přijde polibek!“ napomenula ho. Když se Ondřej s Veronikou otočili k hostům, začaly z kůru padat okvětní lístky růží a pivoňek. Kostelník Bohoušek, který měl tento „květinový déšť“ na starosti, to trochu přehnal, takže okvětní lístky zasypaly i svědky.

Po obřadu se všichni přesunuli na farní zahradu, kde byla připravena bohatá hostina. Pavouček si nemohl vynachválit obrovský dort zdobený jedlými květinami, zatímco myška se pustila do drobečků koláčků. „Tak co myslíš?“ zeptala se myška pavoučka.

